

Fuglfirðingar á fólka fundi uppi á Skarði í góðveðrinum miðskeiðis í august

Frálíkt avrik hjá ungdomi í Fuglafirði:

Endurreist varðarnar

Bygdagøtan millum Fuglafjørð og Oyndarfjørð sær nú aftur út sum tá hon var álitid í gomlum døgum

Orð og myndir Jústinus Eidesgaard

Leygarkvøldið 13. august var hátíðarløta uppi á Fuglfjarðarskarði. Undirritaði var hjástaddur av áhuga hendan dagin mitt í summarfrítíðini og reglurnar her skulu ikki skiljast sum ein vanlig tíðindagrein, men heldur flógvir tankar um hesa fjálgu løtu.

Í summar hava ungdomar úr Fuglafirði bött uppá gomlu bygdagøtuna millum Fuglafjørð og Oyndarfjørð. Hetta hevur verið gjørt í samband við landsumfatandi tiltakið "Ung í arbeiði."

Á Varmakeldustevnuni í fjør gekk eg eftir gomlu bygdagøtuni til Fuglafjarðar. Eg minnst hvussu harmiligt tað var at síggja hvussu illa gøtan var farin, varðarnir vóru niðurrapaðir og í støðum hevði tíðarinnar tonn verið so hvøss, at gøtan var nærum horvin. Sjálvsagt ber ikki til at varðveita alt tað gamla, tí so verður ikki pláss fyri tí nýggja. Vit skulu eisini ansa eftir at dreymarnir um tað farna ikki gerast alt ov romantiskir, men ein bótandi hond er ikki at kimsa at. Farleiðin um Skarði var álitid hjá oyndarfirðingum og elduvíkingum eftir landi til Fuglafjørð og umheimin, heilt

fram til vegirnir komu seinast í seksti og í sjeytiárunum. Ungdomar úr Fuglafirði hava hetta summarið syrgt fyri, at minnið um hesa farleið ikki hvørvir, tað skulu teir eiga rós fyri. Ikki bara teir, men eisini tey fólk sum fingi litið játtanina frá "Ung í arbeiði" uppí hendur. At fríðka um inni í Fuglafirði og at endurreisa varðarnar er ein vakur tanki. Tí gleða eisini onkran hellumann, onkran oyndarfirðing og onkran viltamann við hóast ongin vísti seg á fólka fundinum hendan leygardag. Mentaði rómurin uppi á Skarði rakk ikki til smábýgdmar fyrri norðan, hóast liggja ikki var borin út í flestu húsum um hetta mundið og arbeiðsloysið er stórt í øllum byggunum.

Sjálvur eru eg ein av teimum sum haldi, at vit eiga at fjálga um søguna. Ikki soleiðis at skilja, at vit skulu liva sum í gomlum døgum. Mær dámar nógv betri at sita í bili um Helvtina ein gráan regndag enn at stúta móti ættini niðan Kliv. Men vit skulu fjálga um søguna, tí lívið hjá teimum gomlu var neyðugur liður í færoysku menningini til vælferðarsamfelagið í dag. Teir lögdu

lunnar, í dag súpa vit róman. Hetta hendur hóast sváru trupulleikarnar í løtuni við arbeiðsloysi og vanligum figgarligum tungsinni í samfelagnum. Eitt land uttan søgu er veruliga eitt fátækt land og ein veltildin bygda gøta kann siga frá søgu og vekja minnir.

Allir varðarnir av Hellunum og til Fuglafirðan eru laðaðir

uppaftur. Teir standa snotsligir í dag og eisini kráirnar fram við bygdagøtuni er hond tikið í.

Fólka fundurin varð hildin eftir bókinu. Hornorkestrið var komið niðan og neyván fyrr hevur ljóðað hornónleikur yvir hesi bláandi fjøll í vesturskininum. Sum altið so eru fuglfirðingar raskir at syngja

og sangurin rungaði. Ditlev Róin helt eina frálíka talu og Poul Martin á Trøðni greiddi frá arbeiðinum at endurreisa varðarnar. Hann hevði staðið fyrri arbeiðinum og tey ungu fingi heiðursbræv fyri gott avrik. Eini 50 fólk høvdu leitað niðan á Skarðið hendan dagin og tey fingi eina ógloymandi løtu burturúr.

Aftaná fundin fóru fleiri at ganga niðan á fjøllini kring Skarðið. Sjálvur gekk eg niðan á Altarið. Tað er tindurin á Rustini, fjallið á syðru síðu á Oyndarfirði. Skaparin hevur ikki verið natin tann dagin hesin parturin av Føroyum lá á tekniborðinum. Eg finni ikki orð fyri øllum vakurleikanum og tí verður sett punktum nú.

Uppi í Sprengisbrekku er hesin varðin aftur komin til heiður og æru. Hann er ein á vegnum heim til Oyndarfjarðar